389L0662

31.12.89 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 395/13

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 11 päivänä joulukuuta 1989,

eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten

(89/662/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO,

joka ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen(1),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon(2),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon(3),

sekä katsoo, että

yhteisön on annettava toimenpiteet sisämarkkinoiden toteuttamiseksi asteittain 31 päivään joulukuuta 1992 mennessä,

kotieläintuotteiden ja eläinperäisten tuotteiden markkinoiden yhteisen järjestelyn yhdenmukainen toiminta edellyttää eläinlääkinnällisten esteiden poistamista kyseisten tuotteiden yhteisön sisäisen kaupan kehittymisen tieltä; tässä suhteessa maataloustuotteiden vapaa liikkuvuus on yhteismarkkinoiden keskeinen osa, ja sen olisi helpotettava maataloustuotannon järkiperäistä kehitystä ja tuotantotekijöiden edullisinta käyttöä,

eläinlääkinnän alalla ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseksi tehtävät tarkastukset tapahtuvat nykyisin rajoilla,

lopullisena päämääränä on rajoittaa eläinlääkärintarkastukset ainoastaan lähetyspaikassa tehtäviksi; tämän päämäärän saavuttaminen edellyttää ihmisten ja eläinten terveyteen liittyvien perusvaatimusten yhdenmukaistamista,

sisämarkkinoiden toteuttamiseksi ja siihen asti, kunnes tähän päämäärään päästään, on tarpeen painottaa lähetyspaikalla tehtäviä tarkastuksia ja järjestää määräpaikassa tehtävät tarkastukset; tämä ratkaisu johtaa eläinlääkärintarkastuksista luopumiseen yhteisön sisäisillä rajoilla,

tämä ratkaisu edellyttää suurempaa luottamusta lähettävässä valtiossa tehtyihin eläinlääkärintarkastuksiin; jälkimmäisessä on varmistettava, että eläinlääkärintarkastukset tehdään asianmukaisesti,

määrävaltiossa voidaan tehdä eläinlääkärinpistotarkastuksia; jos kuitenkin vakavasti epäillään poikkeavuuksia, eläinlääkärintarkastus voidaan tehdä tavaroiden kuljetuksen aikana,

jäsenvaltioiden tehtävänä on täsmentää antamassaan suunnitelmassa, kuinka ne aikovat suoriutua tarkastuksista, ja yhteisön on hyväksyttävä nämä suunnitelmat,

on säädettävä toimenpiteistä, jotka toteutetaan eläinlääkärintarkastuksen osoitettua lähetyksen sisältävän poikkeavuuksia; siinä tapauksessa on tarjolla kolme mahdollista vaihtoehtoa: ensimmäisen vaihtoehdon tavoitteena on virheellisten asiakirjojen oikaiseminen, toisen tavoitteena on vaaran torjuminen, kun havaitaan, että on puhjennut epitsoottinen eläintauti, jokin uusi vaarallinen ja tarttuva tauti tai ilmennyt jokin muu seikka, joka saattaisi olla vakavana vaarana eläimille tai ihmisten terveydelle, ja kolmas vaihtoehto tulisi kyseeseen, kun tavara ei ole annettujen vaatimusten mukaista muista kuin edellä mainituista syistä,

on tarpeen säätää menettelystä sellaisten erimielisyyksien ratkaisemiseksi, joita saattaisi syntyä laitoksesta, tuotantokeskuksesta tai yrityksestä peräisin olevista lähetyksistä,

on tärkeää säätää suojatoimenpiteistä; etenkin tehokkuussyistä olisi lähettävällä jäsenvaltiolla oltava ensisijainen vastuu näissä kysymyksissä; komission on voitava toimia pikaisesti, etenkin tekemällä tarkastuskäyntejä itse paikalle ja hyväksymällä tilanteen mukaisia toimenpiteitä,

ollakseen tehokkaita tulee tässä direktiivissä annettujen sääntöjen koskea kaikkia tavaroita, joille yhteisön sisäisessä kaupassa tehdään eläinlääkärintarkastuksia,

mitä tulee tiettyihin epitsoottisiin eläintauteihin, terveystilanne jäsenvaltioissa on yhä edelleen erilainen, ja sillä aikaa kun yhteisössä suunnitellaan keinoja näiden tautien torjumiseksi, kysymys yhteisön sisäisen eläinkaupan tarkastamisesta on toistaiseksi sivuutettava ja sallittava asiakirjoihin perustuva tarkastus kuljetuksen aikana; ottaen huomioon yhdenmukaistamisen nykytila ja odotettaessa

(1) EYVL N:o C 225, 31.8.1988, s. 4
(2) EYVL N:o C 326, 19.12.1988, s. 28
(3) EYVL N:o L 56, 6.3.1989, s. 7

yhteisön määräysten valmistumista, olisi tavaroiden, joita yhdenmukaiset määräykset eivät koske, täytettävä määrävaltion vaatimukset edellyttäen, että viimeksi mainitut ovat perustamissopimuksen 36 artiklan mukaisia,

nykyisten direktiivien säännökset on tarpeen mukauttaa tässä direktiivissä annettuihin uusiin sääntöihin,

nämä säännöt on tarpeen tarkastaa uudelleen ennen vuoden 1993 loppua, ja

komission tehtäväksi olisi annettava säännösten antaminen tämän direktiivin täytäntöönpanosta; tässä tarkoituksessa on tarpeen säätää menettelyistä komission ja jäsenvaltioiden välisen tiiviin ja tehokkaan yhteistyön aikaansaamiseksi pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä A lueteltujen direktiivien tai 14 artiklaan kuuluville ja kauppaan tarkoitetuille eläinperäisille tuotteille tehtäviä eläinlääkärintarkastuksia ei enää tehtäisi rajoilla, vaan ne tehtäisiin tämän direktiivin mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan soveltamista.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) 'eläinlääkärintarkastuksella' kaikkia fyysisiä tarkastuksia tai hallinnollisia muodollisuuksia, joita sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin ja joiden tarkoituksena on väestön tai eläinten terveyden välitön tai välillinen suojeleminen,

2) 'kaupalla' jäsenvaltioiden välistä tavarakauppaa perustamissopimuksen 9 artiklan 2 kohdan tarkoitetussa merkityksessä,

3) 'laitoksella' jokaista yritystä, joka tuottaa, varastoi tai käsittelee 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita,

4) 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion keskusviranomaista, jonka toimialaan kuuluu eläinlääkärintarkastusten tekeminen, tai viranomaista, jolle se on myöntänyt tuon toimivallan,

5) 'virkaeläinlääkärillä' jäsenvaltion toimivaltaisen keskusviranomaisen nimittämää eläinlääkäriä.

I LUKU

Alkuperämaassa tapahtuvat tarkastukset

3 artikla

1 Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kauppaa varten tarkoitettuja tuotteita ovat ainoastaan ne 1 artiklassa tarkoitut tuotteet, jotka on hankittu, tarkastettu, merkitty ja varustettu vakuustodistuksella yhteisön sääntöjen mukaisesti kyseistä määräpaikkaa varten, ja joiden mukana on niissä mainitulle lopulliselle vastaanottajalle osoitettu eläintautitodistus, terveystodistus tai jokin muu yhteisön eläinlääkintämääräysten mukainen asiakirja.

Alkuperälaitosten on jatkuvalla itsevalvonnalla varmistettava, että tällaiset tuotteet täyttävät ensimmäisessä alakohdassa olevat vaatimukset.

Yhteisön lainsäädännössä virkaeläinlääkärille säädetyistä valvontatehtävistä huolimatta toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava säännöllisiä laitostarkastuksia varmistaakseen, että kauppaa varten tarkoitetut tuotteet täyttävät yhteisön vaatimukset tai tämän artiklan 3 kohdassa ja 14 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa määränpäänä olevan jäsenvaltion vaatimukset.

Jos on syytä epäillä, että vaatimuksia ei noudateta, toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava tarvittavat tarkastukset, ja jos epäilykset vahvistuvat, ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin, joihin saattaa kuulua hyväksynnän peruuttaminen.

2 Jos kuljetus koskee useita määräpaikkoja, tuotteet on ryhmiteltävä niin moneksi eräksi kuin määräpaikkoja on. Kuhunkin erään on liitettävä edellä mainittu todistus tai asiakirja.

Kun 1 artiklassa tarkoitetut tuotteet on määrä viedä kolmanteen maahan, tullin on valvottava kuljetusta siihen paikkaan asti, josta ne poistuvat yhteisön alueelta.

3 Jäsenvaltioiden, jotka harjoittavat valinnaista tuontia tietyistä kolmansista maista, on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tällaisesta tuonnista.

Kun muu kuin edellä tarkoitettu jäsenvaltio tuo tuotteita yhteisön alueelle, tämän jäsenvaltion on tarkastettava tavaran alkuperä ja määräpaikka asiakirjojen perusteella 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Määrävaltioina olevien jäsenvaltioiden on kiellettävä kyseisten tuotteiden lähettäminen alueeltaan, jollei tavaroita ole tarkoitettu vietäviksi toiseen jäsenvaltioon, joka harjoittaa samanlaista tuontia.

4 artikla

1 Lähettäjänä olevien jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että välitysliikkeet noudattavat eläinlääkinnällisiä vaatimuksia kaikissa vaiheissa 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotannon, varastoin-

nin, markkinoille saattamisen ja kuljetuksen aikana. Niiden on erityisesti varmistettava, että:

— liitteessä A tarkoitettujen direktiivien mukaisesti hankitut tuotteet tarkastetaan eläinlääkinnälliseltä kannalta samalla tavoin riippumatta siitä, onko ne tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan vai kansalliseen kauppaan,

— liitteessä B olevia tuotteita ei lähetetä toisen jäsenvaltion alueelle, jos niitä ei voida markkinoida näiden omalla alueella perustamissopimuksen 36 artiklaan perustuvista syistä.

2 Lähettäjänä olevien jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset hallinnolliset, oikeudelliset tai rikosoikeudelliset toimenpiteet eläinlääkintälainsäädäntöä rikkonutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vastaan, jos yhteisön määräyksiä todetaan rikotun, varsinkin, jos todetaan, että laaditut todistukset tai asiakirjat eivät vastaa tuotteiden todellista tilaa taikka tuotteet, jotka eivät vastaa näitä määräyksiä, on varustettu terveysviranomaisen leimalla.

II LUKU

Tarkastukset määräpaikassa

5 artikla

1 Määrävaltioina olevien jäsenvaltioiden on toteutettava seuraavat toimenpiteet:

a) Toimivaltainen viranomainen voi tavaroiden määräpaikoissa tarkastaa eläinlääkärin pistotarkastuksilla, joilla ei syrjitä ketään, että 3 artiklassa olevia vaatimuksia noudatetaan; se voi samalla ottaa näytteitä.

Jos kauttakulkumaana tai määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on tietoja, jotka antavat sille aiheen epäillä rikkomusta, tarkastuksia voidaan tehdä myös tavaroiden kuljetuksen aikana sen alueella, mukaan lukien kuljetusvälineeseen liittyvien vaatimusten noudattamisen tarkastaminen,

b) niissä tapauksissa, joissa 1 artiklassa tarkoitetut tuotteet, jotka ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, on tarkoitettu:

— virkaeläinlääkärin valvonnassa olevalle laitokselle, ensin mainitun on varmistettava, että vain sellaiset tuotteet, jotka täyttävät 3 artiklan 1 kohdassa olevat vaatimukset merkinnän ja mukana olevien asiakirjojen osalta, tai joiden mukana on liitteessä B tarkoitettujen tuotteiden osalta määrämaan säännöksissä edellytetty asiakirja, päästetään tuohon laitokseen,

— hyväksytylle välittäjälle, joka jakaa lähetykset, tai kaupalliselle yritykselle, jolla on useita sivuliikkeitä tai laitokselle, jota ei jatkuvasti valvota, jälkimmäisten on ennen lähetyksen jakamista tai markkinoille saattamista tarkastettava, että ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetut kyseiset merkit, todistus tai asiakirjat ovat olemassa, ja ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista rikkomuksista tai poikkeavuuksista,

— muille vastaanottajille, varsinkin, jos lähetys on osittain purettu kuljetuksen aikana, sen mukana on 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti oltava ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetun todistuksen alkuperäiskappale.

Takeet, jotka toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettujen vastaanottajien on esitettävä, on määriteltävä toimivaltaisen viranomaisen kanssa tehtävässä sopimuksessa, joka allekirjoitetaan 3 kohdassa säädetyn rekisteröinnin tapahtuessa. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä pistokokeisiin perustuvia tarkastuksia voidakseen todeta, että näitä vakuuksia noudatetaan.

2 Niissä tapauksissa, joissa yhteisön säännöstössä säädettäviä yhteisön vaatimuksia ei ole asetettu, ja 14 artiklassa säädetyssä tapauksessa, määränpäänä oleva jäsenvaltio voi ottaen perustamissopimuksen yleiset määräykset huomioon vaatia, että alkuperälaitos noudattaa kyseisen jäsenvaltion kansallisten säännösten perusteella voimassa olevia vaatimuksia, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamista. Alkuperämaana olevan jäsenvaltion on taattava, että kyseinen tuote on näiden vaatimusten mukainen.

3 Välitysliikkeiden, joille toimitetaan tavaraa toisesta jäsenvaltiosta tai jotka jakavat kokonaisuudessaan tällaisen tavaralähetyksen,

a) on ensin rekisteröidyttävä, jos toimivaltainen viranomainen sitä edellyttää,

b) on pidettävä rekisteriä näistä lähetyksistä,

c) on toimivaltaisten viranomaisten niin vaatiessa annettava selvitys tuotteiden saapumisesta toisesta jäsenvaltiosta siinä laajuudessa kuin on tarpeen 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten suorittamiseksi,

d) on säilytettävä toimivaltaisen viranomaisen määräämän vähintään kuuden kuukauden ajan 3 artiklassa tarkoitetut terveystodistukset tai asiakirjat, esitettäväksi toimivaltaiselle viranomaiselle tämän pyynnöstä.

4 Tämän artiklan toteuttamista koskevat yksityiskohtaiset määräykset on hyväksyttävä 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

5 Neuvosto tarkastelee komission kertomuksen, johon mahdollisesti liittyy muutosesityksiä, perusteella uudelleen tätä artiklaa kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

6 artikla

1 Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarkastuksissa, jotka tehdään paikoissa, joihin kolmannesta maasta peräisin olevia tavaroita saadaan tuoda yhteisön alueelle, kuten satamissa, lentokentillä ja kolmansien maiden kanssa yhteisillä rajanylityspaikoilla, toteutetaan seuraavat toimenpiteet:

a) tuotteiden alkuperä tarkastetaan asiakirjojen perusteella,

b) jos tuotteet on tuotu kolmansista maista, ne on lähetettävä tullin valvonnassa tarkastuspisteisiin eläinlääkärintarkastuksia varten.

liitteessä A tarkoitettuja tuotteita ei saa päästää läpi tullitarkastuksesta, elleivät tarkastusten perusteella niiden todeta olevan yhteisön säännöstön mukaisia.

liitteessä B tarkoitetuille tuotteille ja niille tuotteille, jotka kuuluvat 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti valinnaiseen tuontiin ja jotka on määrä lähettää toisen jäsenvaltion alueelle sen jälkeen, kun ne on tuotu yhteisön alueelle, on:

— joko tehtävä eläinlääkärintarkastuksia sen osoittamiseksi, että ne ovat määräpaikkana olevan jäsenvaltion säännöstön mukaisia,

— tai ne on pelkän ulkoisen tarkastuksen jälkeen, joka on tehty sen toteamiseksi, ovatko asiakirjat ja tuotteet toisiaan vastaavia, lähetettävä tullin valvonnassa määräpaikkaan, jossa on tehtävä eläinlääkärintarkastukset,

c) yhteisöstä peräisin olevia tuotteita koskevat 5 artiklassa säädetyt tarkastussäännöt.

2 Kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 1993 alkaen ja sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kaikkia tuotteita, jotka kuljetetaan säännöllisin ja suorin kuljetuksin, jotka yhdistävät kaksi yhteisön maantieteellistä kohtaa, koskevat 5 artiklassa säädetyt tarkastussäännöt.

7 artikla

1 Jos lähetyksen määräpaikassa tehdyn tarkastuksen tai kuljetuksen aikana jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat:

a) että esiintyy seikkoja, jotka aiheuttavat jonkin sairauden, joka on mainittu direktiivissä 82/894/ETY(1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 89/162/ETY(2), zoonoosin tai sairauden tai jonkin seikan, joka saattaa olla vakavaksi vaaraksi eläimille tai ihmisille taikka tuotteet tulevat epitsoottisen eläintaudin tartunta-alueelta, niiden on, lukuun ottamatta eläinten terveyteen liittyviä näkökohtia, kun on kyse tuotteista, joihin sovelletaan jotain direktiivin 80/215/ETY(3) 4 artiklassa tarkoitettua käsittelyä, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/660/ETY(4), määrättävä lähetys hävitettäväksi tai käytettäväksi jollain muulla yhteisön säännöstössä säädetyllä tavalla.

Lähetyksen hävittämisestä aiheutuvista kuluista vastaa lähettäjä tai hänen edustajansa.

Määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi ilmoitettava toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle teleksillä tuloksista, joita on saatu, sekä tehdyistä päätöksistä ja niiden perusteista.

Voidaan soveltaa suojatoimenpiteitä, joista säädetään 9 artiklassa.

Lisäksi komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä ja 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen selvittääkseen tilanteet, joista ei ole säädetty yhteisön säännöstössä, hyväksyä jonkin menettelyn, joka on välttämätön, jotta saataisiin aikaiseksi jäsenvaltion yhtenäinen kanta,

b) että tavara ei täytä yhteisön direktiiveissä asetettuja vaatimuksia tai, jos direktiiveissä säädetyistä yhteisön vaatimuksista ei ole tehty päätöstä, kansallisia vaatimuksia, ne voivat terveys- ja hygieniavaatimusten salliessa antaa lähettäjän ja tämän edustajan valita:

— tavaroiden hävittämisen, tai

— niiden käyttämisen muuhun tarkoitukseen, mukaan lukien niiden palauttamisen alkuperälaitoksen maan toimivaltaisen viranomaisen luvalla.

Kuitenkin niissä tapauksissa, joissa todistuksessa tai asiakirjoissa todetaan olevan virheellisyyksiä, lähettäjälle on myönnettävä lisäaikaa oikaisun tekemistä varten ennen tähän viimeiseen vaihtoehtoon turvautumista.

2 Komissio laatii 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti luettelon 1 kohdassa tarkoitetuista taudinaiheuttajista ja taudeista sekä antaa yksityiskohtaiset säännökset tämän artiklan täytäntöönpanosta.

8 artikla

1 Määrävaltiona olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on 7 artiklassa säädetyissä tapauksissa otettava viipymättä yhteyttä lähettäjänä olevan jäsenvaltion toimivaltaisiin viranomaisiin. Jälkimmäisten viranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ja ilmoitettava edellisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tehtyjen tarkastusten luonteesta, tehdyistä päätöksistä ja niiden perusteista.

Jos edellisen jäsenvaltion viranomainen epäilee tällaisten toimenpiteiden olevan riittämättömiä, molempien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on yhdessä etsittävä tapa ja keinot tilanteen korjaamiseksi käymällä tarvittaessa paikan päällä.

Jos 7 artiklassa säädetyissä tarkastuksissa ilmenee toistuvasti poikkeavuuksia, määrävaltiona olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden eläinlääkintäviranomaisille.

Määrävaltiona olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ja ottaen huomioon todettujen rikkomusten luonteen, komissio voi:

(1) EYVL N:o L 378, 31.12.1987, s. 58
(2) EYVL N:o L 61, 4.3.1989, s. 48
(3) EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 4
(4) EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 35

— lähettää tarkastustoimikunnan kyseiseen laitokseen tai

— määrätä virkaeläinlääkärin, jonka nimen on sisällyttävä komission jäsenvaltioiden ehdotuksesta laatimassa luettelossa ja jonka eri osapuolet hyväksyvät, tarkastamaan tilanteen kyseisessä laitoksessa,

— pyytää toimivaltaista viranomaista tehostamaan näytteenottoa kyseisen laitoksen tuotteista.

Se antaa jäsenvaltioille tiedon päätelmistään.

Jos nämä toimenpiteet on toteutettu laitoksen jatkuvien laiminlyöntien käsittelemiseksi, komissio veloittaa asianosaista laitosta kuluista, jotka aiheutuvat edellisen alakohdan luetelmakohtien soveltamisesta.

Kunnes komissio antaa päätelmänsä lähettäjän olevan jäsenvaltion on määrävaltiona olevan jäsenvaltion pyynnöstä tehostettava kyseisestä laitoksesta peräisin olevien tuotteiden tarkastuksia ja keskeytettävä hyväksyminen, jos siihen on eläinten tai ihmisten terveyteen liittyviä vakavia syitä.

Määrävaltiona oleva jäsenvaltio voi omalta osaltaan tehostaa samasta laitoksesta peräisin olevien tuotteiden tarkastuksia.

Toisen asianosaisen jäsenvaltion pyynnöstä, ja kun laiminlyönnit on vahvistettu asiantuntijalausunnolla, komissio 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joilla se voi myös valtuuttaa jäsenvaltiot kieltämään toistaiseksi tästä laitoksesta peräisin olevien tuotteiden tuomisen alueelleen. Nämä toimenpiteet on vahvistettava tai tarkastettava niin pian kuin mahdollista 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Yleiset säännökset tämän artiklan täytäntöönpanosta annetaan 18 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

2 Tällä direktiivillä ei vaikuteta jäsenvaltioissa voimassa olevassa lainsäädännössä oleviin muutoksenhakukeinoihin toimivaltaisten viranomaisten päätöksistä.

Määrävaltion toimivaltaisen viranomaisen tekemistä päätöksistä ja niiden perusteluista on ilmoitettava lähettäjälle tai tämän edustajalle sekä lähettäjänä olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Tällaiset päätökset on toimitettava perusteluineen lähettäjälle tai tämän edustajalle tiedoksi. Pyydettäessä nämä perustellut päätökset on toimitettava kirjallisina hänelle viipymättä, samoin kuin tiedot voimassa olevan lainsäädännön mukaan hänen käytettävissään olevista muutoksenhakukeinoista sekä muodoista ja määräajoista muutoksenhaulle.

Jos kyseessä on riita, molemmat asianosaiset voivat kuitenkin niin sopiessaan antaa kiistan viimeistään kuukauden kuluessa arvioitavaksi asiantuntijalle, jonka nimi on komission laatimassa yhteisön asiantuntijaluettelossa, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta muutoksenhakukeinojen käyttämistä. Yhteisö vastaa asiantuntijan kuulemisesta aiheutuvista kustannuksista.

Asiantuntijan on annettava lausuntonsa viimeistään 72 tunnin kuluessa. Osapuolten on noudatettava asiantuntijan lausuntoa ja otettava huomioon yhteisön eläinlääkintälainsäädäntö.

3 Vastaanottaja maksaa lähetyksen palauttamisesta, tavaroiden varastoinnista, niiden ottamisesta muuhun käyttöön tai tuhoamisesta aiheutuvat kulut.

III LUKU

Yhteiset säännökset

9 artikla

1 Kunkin jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle, jos sen alueella puhkeaa direktiivissä 82/894/ETY tarkoitettujen tautien lisäksi jokin zoonoosi, sairaus tai muu seikka, joka saattaa olla vakava vaara eläimille tai ihmisten terveydelle.

Alkuperämaana olevan jäsenvaltion on välittömästi toteutettava valvonta tai yhteisön määräämät varotoimenpiteet, erityisesti niissä määrätyt puskurivyöhykkeet tai toteutettava muut soveliaiksi katsomansa toimenpiteet.

Määrävaltiona tai kauttakulkuvaltiona oleva jäsenvaltio, joka on 5 artiklassa tarkoitetun tarkastuksen aikana todennut yhden tai useamman ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun taudin esiintymisen, voi tarvittaessa toteuttaa yhteisön säännöksissä tarkoitetut varotoimenpiteet.

Ennen 4 kohdan mukaisten toimenpiteiden toteuttamista määrävaltiona oleva jäsenvaltio voi vakavista ihmisten tai eläinten terveyteen liittyvistä syistä toteuttaa väliaikaiset suojatoimenpiteet kyseisten laitosten osalta, tai jos kyseessä on epitsoottiset eläintaudit, yhteisön säännöksissä olevan suoja-alueen osalta.

Jäsenvaltioiden toimenpiteistä on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille viipymättä tieto.

2 Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta yksi tai useampi komission edustaja voi heti lähteä kyseiseen paikkaan tutkiakseen yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa, mitkä toimenpiteet on toteutettu, ja hänen/heidän on annettava lausunto näistä toimenpiteistä.

3 Jos komissiolle ei ole ilmoitettu toteutetuista toimenpiteistä tai jos ne sen mielestä eivät ole riittävät, se voi yhteistyössä kyseisen jäsenvaltion kanssa ja kunnes pysyvä eläinlääkintäkomitea kokoontuu, toteuttaa varotoimenpiteet niiden tuotteiden osalta, jotka ovat peräisin epitsoottisen eläintaudin esiintymisalueelta tai tietystä laitoksesta. Nämä toimenpiteet on annettava mahdollisimman pian pysyvän eläinlääkintäkomitean hyväksyttäviksi, muutettaviksi tai peruutettaviksi 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 Kaikissa tapauksissa komissio tutkii tilanteen pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa mahdollisimman pian. Se hyväksyy tarvittavat toimenpiteet 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta ja tilanteen vaatiessa lähtötuotteisiin tai näistä tuotteista saatuihin tuotteisiin 17 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen. Komissio seuraa tilannetta ja samalla tavoin menettelemällä muuttaa tai kumoaa tehdyt päätökset tilanteen kehittymisen perusteella.

5 Säännökset tämän artiklan täytäntöönpanosta ja etenkin ihmisten terveydelle vakavasti vaarallisiksi epäillyistä zoonooseista tai taudinaiheuttajista laadittavasta luettelosta on annettava 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

10 artikla

Kukin jäsenvaltio ja komissio nimeää yhden tai useamman toimivaltaisen eläinlääkärintarkastuksia suorittavan laitoksen huolehtimaan eläinlääkärintarkastusten tekemisestä ja yhteistyöstä muiden jäsenvaltioiden tarkastusviranomaisten kanssa.

11 artikla

Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että niiden eläinlääkintäviranomaisten virkamiehillä on tilaisuus, tarvittaessa yhteistyössä muiden tällaiset valtuudet saaneiden viranomaisten virkamiesten kanssa, etenkin:

— tarkastaa tiloja, toimistoja, laboratorioita, laitoksia, kulkuneuvoja, tehtaita ja välineitä, puhdistus- ja huoltotuotteita, tuotteiden tuotannossa ja käsittelyssä käytettyjä menetelmiä sekä näiden tuotteiden merkitsemistä, etiketöintiä ja esittelyä,

— tarkastaa, noudattaako henkilökunta liitteessä A tarkoitetuissa teksteissä määrättyjä vaatimuksia,

— ottaa näytteitä tuotteista, joita on pidetty niiden varastointia, myyntiä, liikkeelle laskemista tai kuljettamista varten,

— tutkia asiakirjoja tai tietokoneaineistoa, joka liittyy 3 artiklan 1 kohdan mukaisten toimenpiteiden lisäksi tehtyihin tarkastuksiin.

Tarkastettavien laitosten on tässä tarkoituksessa suostuttava yhteistyöhön, jota näiden tehtävien suorittaminen edellyttää.

12 artikla

1 Poistetaan direktiivin 64/433/ETY([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/657/ETY([2]), 8 artiklan 3 kohta sekä 10 ja 11 artikla.

2 Poistetaan direktiivin 71/118/ETY([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/657/ETY, 5 artiklan 3 ja 4 kohta sekä 9, 10 ja 11 artikla.

3 Direktiivissä 74/461/ETY([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 87/489/ETY([5]):

i) poistetaan 5 artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohta sekä 6 ja 8 artikla,

ii) korvataan 8 a artiklassa viittaukset 8 artiklaan viittauksella direktiivin 89/662/ETY 9 artiklaan.

4 Poistetaan direktiivin 77/99/ETY([6]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/227/ETY([7]), 7 artiklan 3 kohta sekä 12 ja 16 artikla.

5 Direktiivissä 80/215/ETY:

i) poistetaan 5 artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohta sekä 6 ja 7 artikla,

ii) korvataan 7 a artiklassa viittaukset 7 artiklaan viittauksella direktiivin 89/662/ETY 9 artiklaan.

6 Poistetaan direktiivin 85/397/ETY([8]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3768/85([9]), 5 artiklan 3 ja 4 kohta sekä 7, 8 ja 12 artikla.

7 Poistetaan direktiivin 88/657/ETY 10 artiklan 1 ja 3 kohta.

8 Poistetaan direktiivin 89/437/ETY([10]) 8 ja 9 artikla.

9 Lisätään direktiivin 72/462/ETY([11]) liitteessä B olevaan todistukseen seuraava ilmaus: «Ensimmäisen vastaanottajan nimi ja osoite».

([1]) EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 2012/64
([2]) EYVL N:o L 382, 21.12.1988, s. 3
([3]) EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23
([4]) EYVL N:o L 302, 31.12.1972, s. 24
([5]) EYVL N:o L 280, 3.10.1987, s. 28
([6]) EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 85
([7]) EYVL N:o L 93, 6.4.1989, s. 25
([8]) EYVL N:o L 226, 24.8.1985, s. 13
([9]) EYVL N:o L 362, 31.12.1985, s. 8
([10]) EYVL N:o L 212, 22.7.1989, s. 87
([11]) EYVL N:o L 302,31.12.1972, s.28

13 artikla

1 Lisätään direktiiveihin 64/433/ETY ja 71/118/ETY seuraava artikla:

«19 artikla

Direktiivissä 89/662/ETY(*) säädetyt säännöt, jotka koskevat eläinlääkärintarkastusten järjestämistä yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten, koskevat varsinkin alkuperämaassa tehtäviä tarkastuksia, määrävaltiona olevan jäsenvaltion tehtäväksi määrättyjen tarkastusten järjestelyjä ja seurantaa sekä täytäntöön pantavia suojatoimenpiteitä.

(*) EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13»

2 Lisätään direktiiveihin 72/461/ETY ja 80/215/ETY artikla seuraavasti:

«15 artikla

Direktiivissä 89/662/ETY(*) säädetyt säännöt, jotka koskevat eläinlääkärintarkastusten järjestämistä yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten, koskevat varsinkin lähtömaassa tehtäviä tarkastuksia, määrävaltiona olevan jäsenvaltion tehtäväksi määrättyjen tarkastusten järjestelyjä ja seurantaa sekä täytäntöön pantavia suojatoimenpiteitä.

(*) EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13»

3 Lisätään direktiiviin 77/99/ETY seuraava artikla:

«24 artikla

Direktiivissä 89/662/ETY(*) säädetyt säännöt, jotka koskevat eläinlääkärintarkastusten järjestämistä sisämarkkinoiden toteuttamista varten, koskevat varsinkin lähtömaassa tehtäviä tarkastuksia, määrävaltiona olevan jäsenvaltion tehtäväksi määrättyjen tarkastusten järjestelyjä ja seurantaa sekä täytäntöön pantavia suojatoimenpiteitä.

(*) EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13»

4 Lisätään direktiiveihin 85/397/ETY ja 88/657/ETY seuraava artikla:

«18 artikla

Direktiivissä 89/662/ETY(*) säädetyt säännöt, jotka koskevat eläinlääkärintarkastusten järjestämistä sisämarkkinoiden toteuttamista varten, koskevat varsinkin lähtömaassa tehtäviä tarkastuksia, määrävaltiona olevan jäsenvaltion tehtäväksi määrättyjen tarkastusten järjestelyjä ja seurantaa sekä täytäntöön pantavia suojatoimenpiteitä.

(*) EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13»

5 Lisätään direktiiviin 88/437/ETY seuraava artikla:

«17 artikla

Direktiivissä 89/662/ETY(*) säädetyt säännöt, jotka koskevat eläinlääkärintarkastusten järjestämistä sisämarkkinoiden toteuttamista varten, koskevat varsinkin lähtömaassa tehtäviä tarkastuksia, määrävaltiona olevan jäsenvaltion tehtäväksi määrättyjen tarkastusten järjestelyjä ja seurantaa sekä täytäntöön pantavia suojatoimenpiteitä.

(*) EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13»

14 artikla

Kunnes Euroopan yhteisön säännökset annetaan, liitteessä B lueteltujen tuotteiden kauppaa koskevat 31 päivään joulukuuta 1992 asti tässä direktiivissä, erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdassa annetut valvontasäännöt.

Jäsenvaltioiden on ennen 19 artiklassa säädettyä päivää annettava tiedoksi edellytykset ja menettelyt, joita tällä hetkellä sovelletaan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen tuotteiden kaupassa.

Neuvosto päättää komission ehdotuksesta liitteessä B lueteltujen tuotteiden kauppaan sovellettavista lopullisista järjestelyistä ennen 31 päivää joulukuuta 1991.

15 artikla

Lisätään direktiivin 64/432/ETY(1) 9 artiklaan seuraava alakohta:

«2 a. Jäsenvaltion pyynnöstä tai komission omasta aloitteesta yksi tai useampi komission edustaja voi heti mennä kyseiseen paikkaan tutkiakseen yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa, mitkä toimenpiteet on toteutettu ja antaakseen lausuntonsa näistä toimenpiteistä.».

16 artikla

1 Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kolme kuukautta ennen 19 artiklan 1 kohdassa säädettyä päivää ohjelma, jossa määritellään kansalliset toimenpiteet, jotka on toteutettava tämän direktiivin tavoitteiden toteuttamiseksi, erityisesti tarkastusten toistuvuuden osalta.

2 Komissio tutkii jäsenvaltioiden 1 kohdan mukaisesti tiedoksi antamat ohjelmat.

3 Komissio toimittaa joka vuosi ja ensimmäisen kerran vuonna 1991 jäsenvaltioille suosituksen seuraavan vuoden tarkastuksia koskevasta ohjelmasta, josta on edeltä käsin hankittu pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunto. Tätä suositusta voidaan myöhemmin muuttaa.

(1) EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 1977/64

17 artikla

1 Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa päätöksellä 68/361/ETY(1) perustetun pysyvän eläinlääkintäkomitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2 Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3 Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

4 Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai jos lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä.

Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa 15 päivän kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

18 artikla

1 Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa päätöksellä 68/361/ETY perustetun pysyvän eläinlääkintäkomitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2 Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa näiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3 Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

4 Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä.

Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

IV LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

19 artikla

1 Neuvosto päättää ennen 31 päivää joulukuuta 1990 määräenemmistöllä toimenpiteistä, joita komission ehdotus eläinlääkärintarkastuksista elävien eläinten yhteisön sisäisessä kaupassa edellyttää.

Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päivämäärää määräyksistä ja yleisistä periaatteista, joita sovelletaan tämän direktiivin alaan kuuluvien, kolmansista maista olevien tuotteiden tuontitarkastuksiin. Yhteisön ulkorajoilla olevista tarkastuspisteistä sekä niille asetettavista vaatimuksista on samoin päätettävä ennen tätä päivää.

2 Neuvosto tarkastelee ennen 31 päivää joulukuuta 1992 uudelleen tämän direktiivin säännöksiä komission saatujen kokemusten perusteella laatiman kertomuksen ja siihen mahdollisesti määräenemmistöllä tehdyllä päätöksellä liitettyjen ehdotusten perusteella.

20 artikla

Jäsenvaltiot voivat, sen estämättä, mitä 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, 31 päivään joulukuuta 1992 asti ja tehdäkseen mahdolliseksi tässä direktiivissä säädettyjen tarkastustoimenpiteiden asteittaisen toteuttamisen:

— tarkastaa edelleen asiakirjoja lihan ja siitä valmistettujen tuotteiden kuljetuksen aikana varmistaakseen, että yhteisön suu- ja sorkkatautia sekä sikaruttoa koskevissa säännöksissä olevia erityisvaatimuksia noudatetaan,

— tehdä asiakirjoihin perustuvia tarkastuksia kolmansista maista tuotujen, niille tarkoitettujen tuotteiden kuljetusten aikana.

21 artikla

Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta ennen 1 päivää lokakuuta 1992 järjestelyistä, joita sovelletaan 20 artiklassa säädettyjen siirtymäsäännösten voimassaolon päätyttyä.

(1) EYVL N:o L 255, 18.10.1968, s. 23

22 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan päivänä, joka määrätään 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti ennen 31 päivää joulukuuta 1990 tehtävässä päätöksessä, kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1991.

Helleenien tasavallalle annetaan kuitenkin yksi vuosi lisäaikaa direktiivin noudattamiseksi.

23 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 1989.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. NALLET

LIITE A

Eläinlääkintälainsäädäntö

— Terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annettu neuvoston direktiivi 64/433/ETY (EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 2012/64), sellaisen kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/657/ETY (EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 3),

— Terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annettu neuvoston direktiivi 71/118/ETY (EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/657/ETY (EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 3),

— Eläinten terveyttä koskevista seikoista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 12 päivänä joulukuuta 1972 annettu neuvoston direktiivi 72/461/ETY (EYVL N:o L 302, 31.12.1972, s. 24), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 87/489/ETY (EYVL N:o L 280, 3.10.1987, s. 28),

— Terveyttä koskevista kysymyksistä yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa 21 päivänä joulukuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 77/99/ETY (EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 85), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/277/ETY (EYVL N:o L 93, 6.4.1989, s. 25),

— Eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa 22 päivänä tammikuuta 1980 annettu neuvoston direktiivi 80/215/ETY (EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 4), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/660/ETY (EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 35),

— Terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä lämpökäsitellyn maidon kaupassa 5 päivänä elokuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/397/ETY (EYVL N:o L 226, 24.8.1985, s. 13), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 20 päivänä joulukuuta 1985 annetulla asetuksella (ETY) N:o 3768/85 (EYVL N:o L 362, 31.12.1985, s. 8),

— Jauhetun lihan, vähemmän kuin 100 grammaa painavien lihapalojen ja raakalihavalmisteiden tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista 14 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 88/657/ETY (EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 3)(1),

— Munavalmisteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevista hygienia- ja terveysongelmista 20 päivänä kesäkuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/437/ETY (EYVL N:o L 212, 22.7.1989, s. 87)(1).

LIITE B

Tuotteet, joita yhteisössä tapahtuva yhdenmukaistaminen ei koske, mutta joiden kaupassa sovellettaisiin tässä direktiivissä säädettyjä tarkastuksia

Perustamissopimuksen liitteessä II olevat eläinperäiset tuotteet:

— kanin- ja riistanliha,

— raakamaito ja maitotuotteet,

— ihmisravinnoksi tarkoitetut vesiviljellyt tuotteet,

— ihmisravinnoksi tarkoitetut kalastustuotteet,

— ihmisravinnoksi tarkoitetut elävät simpukat,

— riistan- ja kaninlihatuotteet,

— veri,

— eläinrasvojen jätteet, rasvatähteet ja rasvan sulatuksen sivutuotteet,

— hunaja,

— ihmisravinnoksi tarkoitetut etanat,

— ihmisravinnoksi tarkoitetut sammakonreidet.

---

(1) 1 päivästä tammikuuta 1992 alkaen